

Nr 32.

Av herr **Bengtsson** i Kullen, *angående vissa avräkningar mellan prästlönekassorna och kyrkofonden.*

Alltsedan 1910 års lagstiftning om prästernas löner trädde i kraft, har det vållat trassel och osäkerhet, att avräkningarna mellan kyrkofonden och pastoratens prästlönekassor skulle ske för ecklesiastikår (den 1 maj—den 30 april), medan prästlönekassornas stater skulle uppgöras för kalenderår. Under behandlingen i sammansatt andra lag- och jordbruksutskott 1932 av förslaget till ny lag om kyrkofond framfördes därför från utskottsledamöternas sida önskan om att avräkningarna också i framtiden skulle avse kalenderår. Utskottet erhöll då upplysning, att en sådan omläggning hade förutsatts såsom självklar av alla de kommittéer, som förberett förslaget. Det upplystes vidare, att då kyrkofondslagen blott talade om *år*, utan att det särskilt angavs vad som därmed skulle förstås, lagen icke kunde avse något annat än kalenderår. Slutligen meddelades också, att de särskilda bestämmelser, som behövdes för själva övergången, skulle komma att utfärdas på administrativ väg. Utskottet lät sig nöja med de erhållna upplysningarna.

I kungörelsen nr 412 meddelades sedermera de utlovade övergångsbestämmelserna angående omläggningen.

Dessa övergångsbestämmelser upphävdes emellertid efter regeringsskiftet av den nya regeringen genom kungörelsen nr 457. I den samtidigt utfärdade kungörelsen nr 458 bestämdes också det vid avräkningarna använda öretalet att gälla för ett ecklesiastikår. Regeringen har därigenom återgått till den gamla ordningen med dess olämpliga skillnad mellan avräkningsår och kommunalt budgetår.

Man kan verkligen fråga sig, vartill denna åtgärd skulle tjäna.

Studerar man närmare kungörelsen nr 457, finner man, att regeringen i strid mot vad som eljest är vanligt i själva författningstexten givit till känna, att dess åtgärd föranletts av ett utlåtande av kammarkollegium. Tar man del av detta utlåtande, finner man emellertid, att kammarkollegium icke anfört några egentliga sakskaäl till stöd för sin hemställan utan blott påstått, att saken vore outredd, samt hänvisat till tidigare föreskrifter och till att prästernas lönerregleringar fastställts för ecklesiastikår. Dessa skäl torde knappast vara så starka, att de böra föranleda ett bibehållande av ecklesiastikåret. Vad särskilt den påstådda bristen i utredning angår, så har jag inhämtat, att utfärdandet av föreskrifterna om omläggning till kalenderår föregåtts av remiss till statskontoret, vilket icke hade något att erinra mot omläggningen. Då statskontoret förvaltar kyrkofonden, torde det vara den mest sakkunniga i dessa frågor, som ju röra fondens intressen.

Även den allmänna kyrkoavgiften har av regeringen fastställts för ecklesia-

stikår. För alla som hade med fastställande av prästlönekassors stater att göra under förliden höst, torde det vara i gott minne, vilken osäkerhet och oreda, som vållades av detta beslut. Kyrkoavgiften utgår ju efter skattekronor, och dessa bestämmas för kalenderår. Under ett ekklesiastikår har man därför två olika slag av skattekronor. Ett slag som gäller från den 1 maj till den 31 december och ett annat slag som gäller från den 1 januari till den 30 april. Vilket av dessa slag skall läggas till grund för kyrkoavgiften? I vilket års stat skall kyrkoavgiften upptagas? Denna ovisshet hade man sluppit, om avgiften faststälts för kalenderår.

Det skulle föra för långt att i detta sammanhang redogöra för alla de olägenheter, som sammanhånga med att avräkningsåret och budgetåret icke sammanfalla. Alla som ha med avräkningarna att göra kunna vitsorda dessa olägenheter. Det råder därför en allmän önskan om avräkningsårets omläggning till kalenderår. Någon olägenhet av en sådan åtgärd lär icke kunna påvisas.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om föreskrifter därom, att avräkningarna mellan prästlönekassorna och kyrkofonden, den allmänna kyrkoavgiften inbegripnen, skola ske för kalenderår.

Stockholm den 16 januari 1933.

Emil Bengtsson.